

„Поканата ни за побратимяване остава в сила“

– Изпитвате ли притеснение от пресата? Русенските журналисти обикновено са зявдливи заради „Верахим“.

– Не. Пресата има подчертано важно място в демократизацията на обществото. Дори когато ги превеличават фактите, мисля, че това е от желание да се направи добро. Едва ли журналистът има предвид конкретна личност от вашия или нашия град.

– Искате да кажете, че сте спокоен, защото Гюржево е безупречен в екологично отношение град?

– Не мога да твърдя това, животът е много сложен. Но съгласете се, че един 70-хиляден град може да създаде по-малко безпокойства, отколкото един 250-хиляден град. Вие можете и да повлияете, и да помогнете на екологията в региона повече, отколкото ние.

– Каква е сега екополитиката на общинската администрация в Гюржево и улеснява ли тя партньорството ви с русенското кметство?

– В момента съоръженията, които са заплашвали чистотата на региона най-често, не работят. В нашите планове предвиждаме използването на II-ра платформа на химическия комбинат „Верахим“ да я предоставим за ползване на една смесена румъно-американска фирма, която да преработва отпадъчната хартия. Искаме да внедрим технология, при която да не се употребява много промишлена вода и да не се за-

мърсява Дунав с тежки метали. Това е в съответствие с общия ни план за реконструкция на онези основни предприятия, които замърсяват природата, и със споразумението общините да не дават разрешителни за производство, които са екологично вредни.

Що се отнася до екологичното сътрудничество между двете администрации, оценката ни е, че то има по-добра координация и е по-резултатно. Близки връзки вече имат и гражданските ни защити, институциите за опазване на околната среда, болниците, митниците...

– Безпокои ли ви нещо от Русе?

– По инициатива на Програмата ФАР в Букурещ се проведе международен симпозиум за изработване на стратегически план за подобряване на екологичното в региона на Дунав. В него

участваха повечето крайдунавски гържави. Всяка страна даде свой принос в изработването на обща стратегия за опазване на Дунав и Черно море. На симпозиума стана ясно, че българските градове не правят ефикасно почистване на битовите отпадъчни води. От тази гледна точка Русе, град с развита промишленост и много жители, ни безпокои. Последните анализи показват, че в общия румъно-български участък дунавската вода не става ни за поливане, ни за къпане без последствия за здравето на хората. В нея има прекалено много микроорганизми и вируси, тежки метали и други вредности. Заплашени сме и от радиационно замърсени води, изпускани от АЕЦ в бивша Чехословакия. Има достатъчно данни, сочещи, че радиационното замърсяване не започва от АЕЦ – Козлодуй, че е налице нагоре по Дунав. Радиационният контрол е твърде слаб!

– Обрисувате твърде неприятна картина в общия ни регион... Как виждате това бъдещето?

– Това, което ни обнадеждава, е, че успяхме да преоформим изкуствената ситуация на отчуждението. Жителите на двата града сега общуват като добри съседи. Двете общински администрации работят по-резултатно за опазване чистотата на общия ни екорегionen. На 3 юли ще се състои поредното заседание на смесената екокомисия. Уверен съм, че ще бъде направена още една крачка напред.

Но екологията не е всичко, което ни интересува.

Смятаме, че икономическите връзки между двата града са незадоволителни. Нашата администрация е готова да помогне на бизнесмените, на всяка институция. Взаимодействието ни трябва да стане ключ за интегриране в голяма Европа. Всяко добро сътрудничество като нашемо може да бъде тухла в общия ни европейски дом. Това е бъдещето. Затова преди време направихме предложение от Русе за побратимяване, но още чакаме отговор...

Накрая, позволете ми да пожелая на „Русенски Стандарт“ успех, да бъде обективен, да защитава общите интереси на Гюржево и Русе, да спомага за връзките помежду ни.

Интервюто взе Христо КОЛЕВ

